

Pensionister, der kunde være daarligt stillede; gennem Venstres Undersøgelser i Udvalget er man naaet til, at dette nu kun gælder „enkelte Personer“. Den Grænse, Venstre stiller, 2 500—2 600 Kr., vilde saaledes udelukke alle de gamle veltiente Lærere, som er blevet pensioneret før 1919, noget, vi selvfølgelig ikke under nogen Form kunde gaa med til.

Om de Regler, man fastsætter gennem de stillede Ændringsforslag, har Ordføreren allerede udtalt sig udførligt, saa derom skal jeg ikke sige yderligere. Jeg vil blot henstille til Finansministeren, om det ikke vil være rimeligt, naar det første Aar er gaaet og den første Million er blevet uddelt, saa gennem Lønningsudvalget — ikke Lønningsraadet, for Lønningsraadet er nu en Gang ikke en Del af den danske Rigsdag — at give os en Statistik over, hvorledes denne Million er fordelt, saaledes at Lønningsudvalget og derigennem Rigsdagen, hvis det bekræftes, at nogen var forfordelt, kunde bevirke, at der blev bødet derpaa ved Hjælp af det Beløb, der maatte blive tilbage ved Uddelingen til næste Aar. Med disse Ord skal jeg anbefale de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker Flertallet for den Behandling, det har givet Lovforslaget, og jeg kan ganske tiltræde de Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet. Disse Ændringsforslag gaar ud paa nærmere at pointere, hvilke Retningslinier der skal følges i Administrationen ved Fordelingen af det Tillæg til de gamle Pensionisters Pensioner, som Lovforslaget omhandler. Det forekommer mig, at det paa en heldig Maade er lykkedes at forme disse Regler saaledes, at de angiver den Hovedlinie, der skal følges, og tillige bevarer den Elasticitet, som nødvendigvis maa være til Stede, idet man i nogen Maade maa tage Hensyn til individuelle Forhold.

Derimod kan jeg ikke tiltræde de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet, idet jeg ikke tror, at Lovforslaget vilde vinde ved Vedtagelse af disse. Hovedforslaget gaar ud paa, at man skulde nedsætte det Beløb, der kunde anvendes i to Finansaar, fra 1 Mill. Kr. aarlig til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Selv om jeg er klar over, at enhver Begrænsning af Statens Udgifter i og for sig er nyttig, tror jeg dog, at man ikke bør foretage en saadan Begrænsning paa dette Omraade, men at man bør følge Reglerne i Lovforslaget, som det blev forelagt, og som det nu er godkendt af Udvalgets Flertal, og som gaar ud paa, at der skal ofres 1 Mill. Kr. aarlig

i de to første Aar paa dette Tillæg til Pensionister.

Jeg skal gerne fremsende til Rigsdagen en Oversigt over, hvorledes Tildelingen af dette Pensionstillæg er foregaaet i det første Aar. Saa kan Rigsdagen jo se paa det og eventuelt lade Lønningsudvalget nærmere prøve og undersøge, hvad der er foretaget. Jeg er meget villig til at lade Rigsdagen tilflyde alle Oplysninger, som kan gives, om, hvordan Loven har virket i det første Aar. Med disse Ord anbefaler jeg de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Martin Hansen: Jeg ønsker at stille et Spørgsmaal, før Afstemningen finder Sted. I Ændringsforslaget under Nr. 2 hedder det: „Ingen Pension (Understøttelse) — i Forbindelse med Tillægene efter § 1 i Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 — kan ved det personlige Tillæg bringes op over 1 500 Kr.“. Er dette at forstå saaledes, at Pensionister, hvis Pension ved Tillæget efter § 1 i Lov af 1. Maj 1923 og det personlige Tillæg, som Ministeren kan yde i Henhold til foreliggende Lovforslag, naar det ophøjes til Lov, naar op til 1 500 Kr., tillige skulde have Ret til at oppebære Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, saaledes at den samlede Pension kunde naa op til det i Mindretallets Betænkning anførte Tal 2 500—2 600 Kr.? Jeg synes ikke, det fremgaar ganske klart, hvordan det skal forstås.

Søren Svendsen: Til det Spørgsmaal, der rettedes af det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, skal jeg svare, at naar der i Ændringsforslaget staar anført Beløbet 1 500 Kr., saa er der derved tænkt paa den egentlige Pension, som disse Mennesker har, Grundpensionen, om man vil kalde det saa, som er fremkommet ved, at de ved Loven af 1923 fik tillagt, som det ærede Medlem vil huske, henholdsvis 30 og 35 pCt. til den Pension, som de havde — i visse Tilfælde et større Tillæg; naturligvis kommer saa dertil, hvad vi ogsaa har bemærket i Betænkningen, Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg. Dette personlige Tillæg, der her er Tale om, kan altsaa efter vort Forslag ikke gives til Folk, der har 1 500 Kr. i Grundpension foruden Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg, og det ærede Medlem vil kunne regne ud, at naar Dyrtidstillæget er 39 pCt. og Konjunkturtillæget omtrent 33 pCt., bliver det ca. 1 100 Kr., de kan have i Tillæg til de 1 500 Kr., altsaa i alt et Beløb paa 2 600 Kr., som vi